

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők.

Isten dicsőítése.

Konferenciái beszéd. Tartotta D. Dr. Nuelsen János püspök, Novi Vrbas, 1933. márc. 19. (Eféz. 1, 3)

Kedves testvérek! Sok ember életében a szenvedések dicsőségek voltak. Pál apostolnak igen nehéz küzdelmeken kellett által mennie, azonban levelében nem panaszkodik soha. Sőt a római fogságból írt levelei telte vannak hálaival. A többi tanítványokról is tudjuk, hogy a fogságban imádkoztak és dicsőítették az Urat. Pál apostol sem azért írt a gyülekezetnek, hogy segítsék ki a bajából, imádkozzanak szabadulásáért, hanem ellenkezőleg, ő vigasztalta a gyülekezeteket és imádkozott értük. Ezt látjuk a mai szent leckénkben is. Áldott legyen az Isten! Ugyan miért talált ő okot a hálaalkodásra? Mi hálaak vagyunk, ha betegségtől, szenvedésektől megóv az Ur. Hálaak ha sikert ad munkánkra, Ha családunkat előbbre vezeti. Ha lelki békét és nyugalmat ad, ha egyéb jóval elhalmoz. Mennyi bajt és keserűséget hoz reánk a munkanélküliség és kenyértelenség. Tévednénk, ha azt gondolnánk, hogy az apostol ezektől ment volt. Ő nem volt jó egészségben, őt a dohos börtöni levegő vette körül, nem mindig bántak vele előzékenyen és mégis hálaakat ad Istennek aki „megáldott minket” mondja. Egészség, kenyér, nyugalmas élet, biztos jövő stb. határozottan áldások, amelyeket sokan nem értékelnék eléggé, azonban ez nem a legfőbb áldás. Örülhetünk, ha béke honol országunkban, ha bővülködünk minden testi jóban, azonban ez nem lehet a mérvadó életünkben. Az apostol a lelki áldásokért ad hálaakat az Urnak. Legértékesebb ajándékaink a láthatatlan világból jönnek. Bármilyen szépen ragyog reánk terem-

tőnk napja, szükséges és jó dolog ez is reánk nézve, azonban nem a legfontosabb. Abban a veszélyben forgunk, hogy ezekbe a látható dolgokba teljesen elmerülünk. Nem a természet szépségeiért ad hálaakat az apostol sem előnyös voltukért. Mire gondol tehát hálaadásában? A következő versekben mondja (7. vers). Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata. Mit használ minden élvezet, vagy rang? Mindaz amit ezekből látszólag nyerünk, nem elégít ki bennünket, nem segít rajtunk. A bűn megboszulta magát. Csak akkor költözött igazi béke a szívükbe, amikor a bűnbocsánat tudatába jutottak. A bűnbocsánat elnyerése után nyugodtan néztek a jövőbe, jártak a halál árnyékában. Milyen nagy áldás az, ha tagjaink megtérésük után Istennek szenteltetnek. A 19 versben arról tesz bizonyosságot az apostol, hogy Isten világosítja meg értelmünk szemeit, az Ő dicsőségének gazdagsága szerint. Nem talál a levélíró elég erős kifejezést az Isten erejére vonatkozólag. Vallásunknak nem szabad csupán formáságokból, ceremóniákból, állani, nem csupán tudásból, könyvekből elsajátított tanokból, hanem abban, hogy Istennek ereje áthassa minden tettünket és pedig a mindennapi élet apróságaiiban is. Mi mindent tesz az ember testi erejének fejlesztése érdekében. Hasznos dolog ez. Ugyisint az is, ha tudásunkat fejlesztjük, eszünket élesítjük. Azonban fontosabb ennél a lelki, a szellemi, az erkölcsi erő. A mindennapi életben nagy megpróbáltatásoknak vagyunk, éppen ezen a té-

ren, kitéve. Itt kezdődik a mi ker. kötelességünk, azokkal az emberekkel szemben, akikkel minden nap együtt élünk. Az indusok és afrikaiak nem nagy gondot okoznak nekünk, nem esik nehezünkre őket szeretni, mert távol vannak tőlünk, azonban azokkal egyetértésben élni akikkel mindennap érintkezünk, ahhoz már több erőre van szükségünk. Nem érzések és érzelmek kellene a lélekmentéshez, hanem Isten ereje szükséges ehhez. Minden néven nevezendő ünnepeket rendezünk, örömet, lelkesedést kívánunk előidézni ezekkel. Ha pedig azt kérjük, mi haszna van mindezeknek, arra a szomorú tapasztalatra jutunk, hogy városunkban, környezetünkben, senkinek sem használunk. Ahhoz, hogy iszákosok, józanok, erkölcsstelenek tiszták és hazugok öszinték legyenek, Isteni erőre van szükségünk. Ezen a téren nagy a reménytelenség a keresztyének között. Igen, lelki áldásokra van szükségünk, szóval és tettel bizonyított erőre, amelyek által világi emberek szentekké lesznek. Nem élvezni vágyás, érzélgős érzelmekben való ringatás az, amit mi áldásnak nevezhetünk. Még azt sem mondhatjuk különös áldásnak, hogyha csodatevő erővel felruháztunk. Fontos, hogy a mindennapi élet feladatait pontosan teljesítsük. Ezt nevezük Isten előtt járni. Igen sokat beszélünk a jelenlegi idők viszontagságairól, ezektől nem kell félnünk, hogyha mi az Úrtól kapjuk erőnket és használjuk magunkat általa ezen erő továbbítására. Kiemeli Pál apostol a 18. versben az elhivattatást, kihivattunk a bűnből, hogy az Úr munkatársai legyünk. Életünk emlékeztessen mindenkit az Úr kegyelmére. Legyünk eleven levelek, akiből mindenki olvashatja az Istennek csodolgoit.

Ismerek egynéhány igen szép szobrot. Luther, Zwingli, Calvin, Wesley. Ezek hálára indítanak és sokat mondanak nekünk, azonban most csak képmásukat látjuk élettelenül, mi legyünk életszobrai a Krisztusnak. Örökítsük meg a Krisztust környezetünkben! Egy fiatal embertől kérdeztem, nem akarja-e szívét átadni az Úr Jézusnak? Oh mondotta az: ha anyám kereszténységét figyelem, nem igen kívánkozom hívő lenni. Ez nem valami jó bizonyosság volt, az anyja kereszténységéről. Szép dolog, valamely országnak ügyvivője, követe lenni. Mi Krisztus követői vagyunk, az Ő ügyét visszük szerte a világban. Fontoljuk meg ennek jelentőségét. Munkatárs az Ő országában, azt jelenti ez, hogy vele együtt szenvedünk de aztán örököljük is az Ő dicsőségét. Ez nem különködést jelent, hanem tántoríthatatlan cél kitűzést. Nem nézünk csupán a jelenlegi idők nehézségeire, hanem az idők teljességére, az isteni dicsőségre. Ez tesz bennünket lelki erőben gazdagokká. Ha erre gondolunk testvérek, akkor más szemmel nézzük a szenvedéseket, megértjük az apostolt ha azt mondja: aki megáldott minket minden lelki áldással, a jó Isten nem tartózkodó, sem nem adagoló, áldásának szétosztásában. Böven ad mindenkinek, aki őt ezért kéri. Ez áldás által tisztítassuk magunkat, az Ő munkájára, hogy győzedelmes harcasai legyünk. Ő mindent ad, amire nap nap után szükségünk van ebben a bonyolult világban. És mindezt a Krisztusért. Nem miérettünk, hanem mivel Ő benne (a Krisztusban) vagyunk. Mindannyionknak Krisztusnak eme gazdag áldását kívánom, amíg Őt szemtől szembe látni fogjuk az Atyának dicsőségében Amen.

Jegyezte: Sebele Gy.

A Szentlélekről.

Mióta elhangzott az Úr Isten átka Édenben a bűneset után és az embert kiküldé illetve kiüzé a paradicsomból beköszöntött az ember életébe a szomorúság Isten nélkülölése, a szenvedés, betegség és a közeledő halál miatt. Bármennyire kívánná is az ember bizonyítani, hogy ha tényleg volt bukás akkor az ember felfelé bukott, mert kultura tekintetében az Ő ember messze alatta állott a huszadik század emberének. De mit ér a madárnak az aranyos kalitka mikor szive visszavágyik elemébe, felrepülni a magasba, élni a szabadságnak életét. Mit ér az embernek a kultura, mikor nélkülöznie kell Isten közelségét. Vigasztalan, kilátástalan az ember jövője szomorúság és nyomorúság kísérelője. Szüksége van a vigasztalóra, Isten már az ószövetségben (Ezs. 40, 1.) ígéretet

tesz, hogy küld vigasztalót, amit azonban a világ az ő megrögzött mivoltában be nem fogadhat. A Lélek vigasztaló hivatását csak a hívő lelkeken tudja betölteni.

Az első szomorúság amiben téged vigasztalni kell, az Isten szerint való nyomorúsággal kell, hogy legyen Isten, szerint való szomorúság pedig szomorkodás a bűn felett. Volt-e már ily szomorúságod? Oh aki felismerte a bűnt a maga valóságában azt ember meg nem vigasztalhatja, de aki Krisztust hitben elfogadja lehullik annak szívéből a bűn terhe a Szentlélek által. E vigasztaló adja az édes isteni békét. (Róm. 5, 1—2.) Biztosítja a fiúság élő bizonyossága által, hogy Isten elfogadta és ez által Isten gyermekévé lett. (Róm. 8, 16.)

De vigasztal a szenvedések közepette is. Segít levertségedben, gyengeségedben

erőssé tesz az Urban, mert az Ő ereje erőtlenség által végeztetik el. Ő tanít imádkozni amikor nem tudod mit kérj. Maga a Lélek esedezik mi értünk kimondhatatlan fohászokoddal. Ő segít szükségben, bajban üldözöttségben tanáccsal és tettel. Ő gyógyítja sebeidet ha szerettedet elragadja a halál, vigasztal ha hívő testvéred elbukott, ha nyilvánvaló lesz előtted e világ mélyre süllyedt volta. Ő vigasztal az ige és közelsége által, elvonná tévén reménységedet, felvívén téged Nebó hegyére Piszga tetejére, hogy hitben bepillantass a béke birodalmába.

Ő vigasztal a halál órájában, hogy boldogan költözhess át az örökkévalóságba. A halál órájában minden elhagy, de vigasztaló el nem marad tőled. Ő az aki szabaddá tesz téged minden teremtménytől és e világtól. Ő üzi el előled a halál félelmét és adja a tökéletes szeretetet. Ő munkálja benned az olthatatlan vágyat a menny után, enged bepillantást a dicsőségbe és ad teljes győzelmet a halálban.

Ilyen vigasztalót ígért Isten. Hogy ez a vigasztaló eljöhessen ezért kellett az Ur Jézusnak a kereszten meghalni. Átala tér be a szívbe az a békesség a melyről az Ur azt mondotta, hogy a világ ezt nem adhatja, amely békesség olyan mint a nagy vizeknek folyása. Ez a vigasztaló a tanítványokra pünkösöd napján leszállott és további életük bizonyította, hogy új emberekké lettek. A gyávák bátrakká a kétkedők hívökké.

Már most kérdés hogyan lehetsz részese ennek a legnagyobb isteni adománynak. A

felelet egyszerű: Hit által. Hinni azonban csak az tudod ami után szived valóban vágyik. Aki nem ismerte fel eme lélekbirásának mindeneknél fontosabb voltát az nem is tudja hit által elfogadni. Nagy akadály az élő hitnek az Isten iránti engedetlenség. Aki a régi bűnös állapotban vesztegel nem engedelmes és ezért nincs élő hite. Az élő hit előfeltételezi az Isten részére való teljes átadást. Aki magát kiszolgáltatta azt Isten betölti az Ő lelkével. Egész vágyad Isten eme ajándékára kell, hogy irányítva legyen, hogy számíthass az ígért beváltására. Mindenki azt teszi magáévá hit által amit valójában akar. Az akarásnak azonban szivbélinek kell lenni. Ez a Lélek előfeltétele, hogy a Bárány Jézust megláthassd. Kivánod-e eme kincset?

Pál apostol határozott utmutatást ad efezusi levélben (Efez. 5. 19.) „Teljesedjétek be Szentlélekkel beszélgetvén egymás között zsoltárokból és dicséretekből és lelki énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Urnak.“ Hasonló utmutatást tartalmaz (Kol. 3. 6.) Amilyen mértékben tért engedünk Isten ígéjének olyan mértékben tér be hozzánk a Szentlélek. Szívjátok tele magatokat Istennek ígéjével ez az út a Lélek teljességéhez. Támaszkodj Isten ígéreire és állj az ige talajára és ki fogja magát néked nyilatkoztatni a Lélek teljessége csodálatos erejében. Maradj az ige légkörében és teljes leszel Szentlélekkel. Akinek van adatik, hogy bírja a teljességet.

Sekundus.

Végre megvan. M. 7. 7.

Jó pásztorunk az Ur Jézus Krisztus szerte járt és mindenfelé jót tett sokan gyülekeztek köré, úgy hogy itt ott kénytelen volt a tömeg szorongattatása elől hajóba szállni és onnét tanította hallgatóit. Sokan szívesen hallgatták Őt de nagyon kevesen találták meg. Ép így van ma is Sok a hallgatója de kevés találja meg őt. Ime lássunk egyet aki őt megtalálta.

Kis leányka állott anyjának halálos ágyánál kinek utolsó szavai voltak: „Boris,

gyermekem, keresd Jézust, keresd, hogy megtaláld!“ Mikor az anyját eltemették az apa ivásnak adta magát, Boris pedig egy szegény szomszédaszony gondjaira lett bizva, akínél helyzete tartatlan volt. Egy napon kiskosárkával kezében utnak indult, hogy megkeresse Jézust. Lassu léptekkel haladt egyik utcából a másikba és nem tudta maga sem hová megy.

Végül annyira elfáradt, hogy az egyik ház ajtajánál leült a kőlépcsőre. A ház korcsma-

épület volt. Egy fiatal ember jött ki támo-lyogva és megbotolva benne majdnem el-esett. Káromló szavak hagyták el ajkát an-nak nevével akit Boris keresett.

„Megtudná nékem mondani, hol van Ő?” kérdezte Boris. „Mit beszélsz?” felelt reá a férfi. „Mondja meg nékem hol van Jé-zus Krisztus, hogy megtaláljam őt!” A fiatal ember pár pillanatig reá nézett, majd rekedt hangon így felelt. „Nem tudom gyermekem, nem tudom hol van.” Tovább menve egy szép parkban találta magát. Itt meglátott egy zsidónőt aki egy rácsra támaszkodva vigasz-talanul bámult a zöld füre. Boris félnken közeledett hozzá. „Talán meg tudja mondani hol van,” gondolta magában és halk hangon megkérde az asszonyt:

„Ismeri Jézus Krisztust?”

A zsidó nő indulatosan fordult a kér-dező felé és fojtott harag hangján így kiál-tott: „Jézus Krisztus halott.” A kis Boriska tovább ment, de nemsokára egy vásott fiu-val találkozott, aki kirántván a kosarat ke-zéből az utcára dobta. Sirva futott utánna, hogy felemelje. Ebben a pillanatban egy autó ro-bogott arra és Boriskát elütötte. Mikor ismét magához tért a kórházi ágyon feküdt. Több orvos vizsgálta meg és megállapították, hogy a holnap reggelt nem éri meg. Éjszaka mi-után úgy látszott, hogy hosszabb ideig aludt, hirtelen fel nyitotta szemeit és az ápolónő aki fölé hajolt hallotta amint halkán suttogja mialatt arcára édes mennyei mosoly ül: „Oh Jézus végre megtaláltalak!” Ezután bezárul-tak a keskeny ajkak. Az elveszett meglelt. A kis bárány bizonytalán a pásztor karjaiban volt, a mennyben pedig nagy volt az öröm.

Es te kedves olvasóm keresed-e Jézust így kitartóan, vagy talán csak úgy ismered Őt mint aki tanított és tanítása fennmaradt, de meghalt. Keresd úgy mint aki nélkül élni nem tudsz és megtalálsz. Talán nem úgy mint a fenti történet árvája, de mint megtérő bűnös és Jézus boldoggá tesz az angyalok kara pedig örvendezni fog.

Schw. Ev.

„Pax vobiscum!”

(„Béke veletek”)

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatosszívű vagyok és nyugalmat talál-tok a ti lelkeiteknek, mert az én igám gyönyörűsége és az én terhem könnyű.”

Máté 11,28-30.

I. Mózes 35, 2.

Folytatás.

Az iskola közepén a keresztt áll. Ez nélkülözhetetlen a szemléltető oktatáshoz.

Megtanít arra, hogy Jézus mindenkor meg-őrizte lelke nyugalmát, csendességét; min-den pillanatban Hozzá mehatsz bűneiddel, ahogy vagy és Nála békét találsz, mint drága örökséget, mit végrendeletében hagyott rád: az én békességemet adom néktek! Lelki élete tiszta egét sohse borította felhő. Evés, ivás, lakás, szép ruhák, pénz, vagyon a leg-több nyugtalanság főoka ezen a világon. Őt nem aggasztotta sohasem. Képes volt a szolgátság megalázkodni. Bántói előtt elné-mult. Szidalmazták, Ő azonban nem szidta vissza őket. Csodásan szép is az ilyen élet! Ha mindezt megértjük, csak akkor tudjuk igazán felfogni, mit is mondott Jézus a Máté 11, 28-30. verseiben.

Az ilyen nyugalom nem függ az érzel-mektől, jóllehet vele együtt jár. Azonban nem csak egy szép érzés, milyet csak a temp-lomban érzel. Nem is az igehirdető szavai-nak varázsa csupán. Sem a természet, se a költészet, sem a zene nem adja meg, mégha megnyugtatólag tud is hatni kedélyünkre. A benső ember biztos felkészültsége a külvilág minden támadása ellen; megnyugvás minden bajban; a megrendíthetetlen meggyőződés bizonyossága; a hit örök békéje, csendes-sége, az Istenben megpihent szív tántoritha-tatlan bizodalma.

Két festő a nyugalmat akarta érzékel-hetővé tenni, képet festett. Az egyik festmé-nyen egy elhagyott, csendes hegyi tó látható, melyet a lemenő nap sugaraival aranyosra fest. A másik kép egy vizesés habzó zuha-tagát ábrázolja, mely fölé ágaival karcsu fűz hajol. Ágairól egy fészek csüng, mely csak-nem a tajtékzó vízbe ér s benne egy kis-madár pihen fiókaival. Mindkét festmény címe Nyugalom. Pedig az első kép csak a mozdulatlanságot juttatja kifejezésre, de a másik maga a nyugalom; ugyanis a nyuga-lomban két elem találkozik: nyugodtság és erő, csend és háborgás, fejlődés és rombo-lás, rettenthetetlenség és elrettenés. Ilyen volt Krisztus nyugalma is. Jézus megmutatta, hogy lehet Istenbe vetett nyugalomban és békességben élni s azért hív magához, hogy engedelmes tanítványra leljen benned, meg-tanítson nyugalomban bővelkedő, igazi életre az Ő életére. Halld meg a hívást, jöjj Hozzá!

Egyesek mielőtt megértenék és enge-delmeskednének Jézus hívásának: Jöjjetek én hozzám... tanuljatok tőlem—elijednek ama követelményétől: „Vegyétek magatokra az én igámat.” Ha az mind igaz, mit Jézus eddig mondott miért beszél még egy igáról is? Ha nyugalmat ígér, miért zárja ezt, „te-her” szóval? Nem elég nehéz az élet így is, hát még egy igát is vegyünk a nyakunkba? De mond csak, vajjon gondolkóztál-e már azon, mire is való az iga? Az igába fogott

állatnak vajjon nehéz-e az iga? Ellenkezőleg, éppen arra jó, hogy terhét könnyítse. Ha az ekét valamely más módon kellene az állatnak huznia, vajjon nem borzalom lenne? Ép az iga teszi azt elviselhetővé, mert az iga nem kínzó eszköz, hanem könnyítő berendezés. Nem valami gonosz találmány, hogy a kemény munkát még nehezebbé tegye, hanem szelid intézkedés arra nézve, hogy könnyítse a nehéz terhet. Célja nem az, hogy a kemény munkát még nehezebbé tegye, hanem szelid intézkedés arra nézve, hogy könnyítse a nehéz terhet. Célja nem az, hogy fájdalmat okozzon, hanem inkább attól kíméljen. Mégis a világ Krisztus igáját rabszolgaságnak nevezi és bizonyos számalommal néz azokra, kik az Ő igáját viselik.

Emberemlékezet óta nincs hiány. Krisztus igájáról szóló predikációkban, azonban különösen az ifjuság volt mindig az, ki teljesen fordítva fogta fel a szó igazi értelmét és ahelyett, hogy a predikációk vonzóbbá tették volna Krisztus alakját, robotmunkások kényurának tünt fel, ki az életre elviselhetetlen terheket ró. Ez a tévedés fogalom cseréből ered. Krisztus igája alatt nem azt az igát értjük, mely a „nyakat igába hajtani” — „leigázni” kifejezésekben van. Nem „jugum”-ról van szó, hanem járomról, mi keleten a palesztinai parasztember az ökrére tesz. Ők nagyon jól tudták, mi különbség van a könnyű és a nehéz, az enyhe és a durva járom között. A durva sebet okoz és vele a teher nehéz; az enyhe iga ellenben nem, hogy fájdalmat okozna, de általa a teher könnyűvé válik. Ha rosszul illett a nyakra kinos borzalom volt, míg ha jól elkészítették, enyhe és gyönyörűséges volt és vele a teher könnyűvé vált.

A teher különben nem valami különös nyomoruság állapota, mit egész életeden át hordoznod kell a bölcsőtől a koporsóig. Krisztus nagyon jól tudta, milyen nehéz az élet, mennyi harcból, küzdelemből, nehézségből áll. Hogy hogyan lehet ezt a terhet a lehető legkönnyebben hordozni, elviselni, ma is az egész emberiség kérdése ez. Hányan, de mennyien keresnek kielégítő választ erre a kérdésre.

Krisztus így felel: — Hordozzátok, mint én. Vegyétek az életet úgy mint én. Tanuljatok meg úgy nézni, mint én. Vegyétek magatokra az én igámat, mert az nemcsak, hogy enyhe, de gyönyörűséges, könnyen huzod vele életed terhét; válladhoz illik, rád van szabva ezért könnyű az én terhem.

Krisztus segíteni akarja terhed hordozni. Krisztus igája az a titok, mivel Jézus az életet könnyebbé, gyönyörűségesé teszi, előírása a legboldogabb és a legkönnyebb életnek. Az emberek milyen ügyetlenül és viszáson is huzzák-vonják életük terhét; a régi durva

iga olyan véresre töri nyakukat, vállukat, hogy végül már az egész embert sebek borítják. Itt az oka a sok betegségnek, érzékenységnek, itt a forrása a nagy nyugtalanságnak és boldogtalanságnak.

A teher sulya mindig a föld vonzó erejétől függ. Egy mázsza egy másik bolygón, mivel ott a nehézségi erő kisebb, csak féls annyit nyom. Épen ez az, mit a keresztyénység előidéz, megszabadít a föld vonzóerejétől, könnyebbé teszi az emberi terheket, miközben felemel. Egy másik világ polgáraivá tesz. tegnap mázsányi volt, ma fél annyit se tesz ki.

Ha a keresztyénségről beszélünk Krisztus keresztyénységét kell értsük. Mennyi csüres, csavarás, félreértés, tulzás van e téren. Hányszor lesz keresztyénységünk rövid látóvá, felületessé s mint ilyen reménytelené, vigasztalanná. Krisztus Jézus keresztyénisége. Maga Krisztus Jézus az út az igazi élethez. Értsd meg ezt jól s lépj rá, járj rajt és máris megtalálád lelked nyugodalmát!

Drummond nyomán: vir.

A Német jubileumi konferencia Winnendenben.

A délnémet évi konferencia, amely a régi württembergi városkában Winnendenben ülésezett, résztvevőinek gazdag áldására vált. Az a tény, hogy a délnémet methodizmus száz éves és a kápolna 50 éves a konferenciának jubileumi jelleget adott.

Száz évvel ezelőtt jött Müller Gottlob, mint a nép egyszerű fia Londonból hazájába Winnendenbe. Ő isteni küldetésben a Wesleyanus-Methodizmust hozta Németországba. A gyülekezet prédikátora a jubileumi füzetben írja: „Uram a Te nagy dolgaidat csendben és szerényen kezded.” Amilyen jelentéktelen és kicsiny volt a kezdet, oly dicső volt a fejlődése: „Isten velünk volt.” Az első század végén a délnémet methodizmusnak 14.000 tagja van. Ez hálára kötelez bennünket és egyuttal arra a kérésre is: „Urunk légy továbbra is velünk,” hogy mint methodisták a jövőben is áldására lehessünk népünknek.

A konferenciára nézve fontossággal bírt az a tény is, hogy a gyülekezetek képviselői most vettek először hivatalosan részt a konferencián. A legnagyobb egyetértésben lefolyó tárgyalások azt a reményt keltették bennünk, hogy gyülekezeteink lelki életükben ezen ujtás által csak nyernek.

Az estéli összejöveteleken a környékbeli gyülekezetek nagy számban jelentek meg, hogy itt-ott már nem volt képes a kápolna a hall-

gatóságot befogadni. A zene és énekkarok nagyban emelték az ünnepi hangulatot.

Az előadások: „Száz éves methodizmus Németországban.” Dr. Rexroth; „A methodizmus feladata a jelenben” Riedinger predikátor; „A laikusmunka jelentősége a methodizmusban”, Löpplé P. bankigazgató és „A methodizmus egy áldáshordozó a mi népünk számára”. Dr. F. H. O. Melle igazgató által a konferencia jubileumi jellege kiemeltetett. A kedves püspökünk a jövőben való megerősítésül a prédikációjában a következő jeligét adta nekünk: „Isten nem a félelemnek, hanem az erőnek, a szeretetnek és a józanságnak lelkét adta nekünk!”

Mi jelenleg Németországban a nemzeti forradalom idejét éljük. Dolgok, amelyeket még pár hónappal ezelőtt lehetetlennek tartottunk, ma valóra váltak. Évekig tartó vizsás állapotok máról-holnapra megváltoztak. Azt világosan látjuk, ennek az új időnek szintén szüksége van az evangélium erőire, hogy ha a népünknek és szomszédállamainknak maradandó áldására akar lenni.

Nektek kedves testvéreim délkelet-Európában szolgáljon felbuzdulástokra, hogy szükségetekben gondoltunk rátok. Nagyon meghatottak bennünket azok a jelentések, amelyek feltárták helyzeteteket. A gyülekezetek képviselői több mint 8000 márkát jegyeztek egy gyűjtőivre és a prédikátorok elhatározták, hogy havonta egy bizonyos összeget leadnak a fizetésükből a délkelet-európai (Ausztria, Magyarország, Jugoszlávia és Bulgária) munka támogatására. Aki a gazdasági válságot Németországban ismeri, az tudja, hogy itt valóságos áldozatokat hoztak a testvérek. Az Ur ezen ajándékokat úgy rajtunk, mint rajtatok délkelet Európában megfogja áldani. „Mi nem feledkezünk meg rólatok.”

Wetzel Vilmos.

Két „titok” a Jelenések könyvében.

Ez a szó „titok”—mysterion^{Jel. 1. 20. 17. 5.} többször előfordul úgy az Ó, mint az Újszövetségben. Vannak megfoghatatlan titkok Isten kijelentésében, mert minden tulajdonságai mellett is nefeledjük, hogy Ő Isten és vannak olyan titkok, amelyekre talál a bölcsnek szava: „Az Istennek tisztességére van a dolgot eltitkolni; a királyoknak pedig tisztességére van a dolgot kikutatni: péld. 25 : 2. Az egész kijelentés is titok, mert csak hit által lehet felfogni. Luther szerint „a hit a megismerhetetlen dolgok ismerete.” A Biblia „a kijelentett titok.” De vannak benne titkos kijelentések olyanok, amelyiknek feltárása a kegyelemnek különös munkája. Hányszor szól

igy az apostol is: „Ime titkot mondok.” Ilyenekre használja a Jelenések könyve is négy-szer a „titok” kifejezést. Ezek közül egyszer az 1 : 20-ban, a hét csillag titkát említi; a 17 : 5-ben pedig „a nagy Babilon” titkáról van említés. Első az igazi egyház titkát tárja fel, a második pedig a hamis, helyesebben az ál egyházét. A valódi egyház a Krisztusé; az ál egyház az Antikrisztusé.

Bár ez alkalommal nem tárgyunk az Antikrisztus kérdés, mégis egy lényeges dolgot meg kell itt jegyeznünk róla, félreértés elkerülése végett. Ma általában minden Isten ellenes törekvést, így a kommunizmust is antikrisztianizmusnak neveznek. Bárha fel is vesz néhány antikrisztusi vonást, azért „atheizmus” és „antikrisztianizmus” mégsem egy és ugyanaz a dolog! Az Antikrisztus nem tagadja a Krisztust, sőt látszólag buzgó imádója és imádásának öre. Titokban veszi el és pedig magának veszi a Krisztus hármastisztét. Az atheizmus vagy a Krisztianizmus pedig nyíltan tagad—így könnyen felismerhető! Ez pedig nagy különbség!

Most térjünk tárgyunkra: a 7 csillag és 7 gyertyatartó titkára. Nemcsak a római egyház öntudatos tagjai, de a protestáns egyházaknak sokszor épen igen komoly tagjai is oly gyakran magasztalással szólnak a római egyház csodálatos egységéről, szervezetről és oly elítélőleg az evangéliumi egyház megoszlott voltáról. Nemcsak, hogy sajnálatos és hátrányos, egyenesen bűnös dolog ez—mondják és megcsufolása az Ur főpapi imája tárgyának, „hogy mindnyájan egyek legyenek!” Fel a munkára: le a válaszfalakkal—különösen a szektáknak kedvelt jelszava ez, vagy le a válaszfalakat húzó egyházakkal; csak egy egyház legyen a földön—már most mindjárt. Ha pedig megkérdezzük: melyik legyen az egy?—természetesen mindenik a magáét ismeri el, annak az egynek. Így aztán vagy lesz egy-gyel mégtöbb egyház, vagy a meglévők között mégtöbb zavar! Anélkül, hogy tudnánk a törekvésükben való részleges igazságot, el kell mondanunk: róluk nem tagadják mit cselekesznek! Nem tagadjuk a szétszakadozásban levő gyarló emberi vonást sem és mégis állítjuk bizonyosan: több isteni van ebben, mint az ő türelmetlen buzgóságukban. Azt is megadjuk a római egyháznak, hogy e pompás egységével, földileg nagy előnyben van. A római hívő akár Madagaszkár szigetén megy egyházához, akár Párisban vagy Nankingban: mindenütt ugyanazt találja, hallja, látja, kapja nála. Minekünk pedig úgy kell megismernünk egymást, ha más felekezet, vagy nemzet egyházába lépünk be, mint jövevénynek a családot! De csak kevésbé is nézzünk a felszín alá: mit ismer, ért és nyer ott az Istent magát ke-

reső és szomjuhozó lélek, mi szellemit és Krisztusit az anyaggal és látszattal ki nem elégíthető, a Szentlélek által felébresztett hívő? És itt nem Krisztust, az élő, a felmagasztaltat, a köztünk és bennünk lakozó dicsőséges Urat ismerjük-e fel és találjuk-e meg, aki e sokféleségében nyilvánuló egységében oly csodálatos? Avagy van-e valahol, ahol csak élet van, hogy ez a gépies egyfésülés alakjában jelenne meg és nem mindenütt a megosztottság harmóniájában? Akár a természetben, akár a csillagok honában!

A hét csillag mind a dicső Ur kezében van, ez az egység és a hét aranygyertyatartó egy szentélyben ragyog s közöttünk a mennyei Főpap végzi egyetlen és pótolhatatlan szolgálatát! Avagy gondolatnak is elfogadható-e az, hogy az Ur főpapi imája így talált volna meghallgatást, hogy amit abban kért az Ő egyeilen áldozatát és uralkodását megtagadó egyházban megvalósul: az egység; abban az egyházban pedig, amelyik minden gyarlósága mellett is fundamentumául Őt fogadta el—csak zürzavar volna? Itt titok van, egy dicsőséges és egy sötét titok! A dicsőséges titok az, hogy az igazi egyház mindig 7 arcu 7 östipusra oszlik. Pál apostol is 7 gyülekezethez írja 13 levelét és utána 7 katolikus (nem római, hanem egyetemes) apostoli levél jön. A zsidókhoz írott levél mint cesura, keresztmetszet áll közbül!

Világosítsunk meg két képpel az előadottakat: Egyik a heilbronni Grotta. Igen érdekes építmény ez! Kivülről azt a benyomást teszi, hogy bármelyik pillanatban összemolhat! Aki azonban belép ajtaján, gyönyörű márvány oszlopsorokban pompás csucsiveket lát, az erő és szépség benyomása elbűvöli. A másik hasonlat ennek elentéte. Minden derült este ott látod ezt a fenséges égen a Gönczölszekeket 7 csillagával. A tudósok távcsöveiken kimutatják ugyan, hogy egyes csillagai más- és más világokban mozognak, mi mégis azt az egységet szemléljük, amelyiket egy csodás bölcsesség és hatalmas kéz köztük megállapított. Az első kép a látszat és való különbséget mutatja. A másik pedig azt, hogy a való mögött és fölött van egy mégvalóább való: a földi fölött a mennyei!

Vajjon hálát adsz-e Istennek a hét csillag az igazi egyház titkának kijelentésében kapott vizsgálatásért.

Soszthenesz

Sohsincs tulkorán, de tulkéső sem a megtérésre. Ha valaki tul későn kelt fel és mindig csak ezen sopánkodik, még több időt veszít el. Így van a megtéréssel is. Térj meg, mert elközéltett a mennynek országa! 34

H I R E K.

A Külmisszió Kis Barátainak Szövetsége alakult a Református Külmissziói Szövetség kebelén belül. A régóta sürgetett gondolat, hogy a vasárnapi és elemi iskolás gyermekeket meg kell szervezni a külmissziói gondolatának, ezzel testet öltött. Minden gyermek, aki heti 1 fillér, azaz havi 4 fillér ellenében csinosan kiállított tagsági jegyet kap. A befizetett 4 fillér ellenében csinos kis külmissziói bélyeget kap, melyet tagsági igazolványa hátlapjának megfelelő rovetába beragaszt. Hisszük, hogy vasárnapi iskolai tanítóink örömmel fogják felhasználni ezt a kitünő alkalmat, hogy növendékeiket a külmisszió nagy ügyével megismertessék és érte áldozatkészre neveljék őket. Tagsági igazolványokat és bélyegeket készséggel küld mindenkinek a Magyar Református Külmissziói Szövetség, Budapest VIII. Gyulai Pál utca 9. II. 21.

A mohamedán misszió uttörő hősné, Martyn Henrynek az életrajza jelent meg a Külmissziói Füzetek legutóbbi számában. Az ügyesen és mindvégig élvezetesen megírt életrajz Sallay István lelkész munkája. A füzet nagyon alkalmas vallásos estéken való felolvasásra. Ára 20 fillér. Megrendelhető Kresztyén Könyvesház Budapest VI. Felsőerdősor 5.

A vasuti menetrendben Kaposvárt és környékét illetőleg május 15-vel a következő változások álltak be: *Kaposvár—Budapesti vonal.* Az eddig 6 órakor induló gyorsított személyvonat (Dombóvártól gyors) 6.01 perckor indul. A reggel 8.25 perckor induló és Dombóvárig közlekedő személyvonat 8.30-kor indul. VI. 24.—IX. 3-ig vasárnaponként 20.58 perckor motorvonat indul Dombóvárra, amelynek érkezése 21.42 perc. Az eddig Budapestről 18.35 perckor induló gyorsvonat 18.25-kor indul és Kaposvárra 22.36-kor érkezik *Kaposvár—gyékényesi vonal:* Az eddig 3.39-kor induló személyvonat 5.23 perckor indul és Gyékényesre 7.10 perckor érkezik. *Kaposvár—siófoki vonal:* A Siófokról 4.17-kor induló személyvonat 4.07-kor indul és Kaposvárra érkezik 7.30 perckor. *Kaposvár—fonyódi vonal:* Kaposvárról indul 8.33, 13.20, 19.03. Fonyódra érkezik 10.15, 15.10, illetve 21.01 perckor. Ugyane viszonylatban VII. 1—VIII. 31-ig indul 6.05 személyvonat, Fonyódra ér 8.34 perckor, VI.24—IX. 3-ig vasárnaponként indul 7.46-kor és Fonyódra érkezik 9.46 perckor. Fonyódról indul 5.37, 11.29 és 19.38 perckor és kaposvárra ér 7.38, 13.18 és 21.47 perckor ezek közül az 5.37 induló vonat V. 15—VI. 23 és IX. 4—1934. V. 14-ig Balatonboglárról indul ki, VI. 24—IX. 3-ig Fonyódról indul (Ba-

latonboglári kiindulással) 6.19 Kaposvárra ér 8.10 perckor, VII. 1—VIII. 31-ig hétköznaponként Fonyódról indul 15.20 Kaposvárra 18.28 perckor, VI. 24—IX. 3-ig vasárnaponként indul Fonyódról 19.03 Kaposvárra ér 20.53 perckor, VI. 24—IX. 3-ig vasárnaponként indul Fonyódról 19.02. Kaposvárra ér 20.53 perckor. *Kaposvár—szigetvári vonal*: Az eddig 5.55 és 19.15-kor induló személyvonatok 5.57, illetve 18.48-kor indulnak, Szigetvárra pedig 7.46, illetve 21.30 érkeznek. A Pécsig közlekedő új vonat, mely Fonyódról indul ki Kaposvárról indul 21.26 perckor és Szigetvárra érkezik 22.58 perckor. A Szigetvárról eddig 13.15, illetve 19.20-kor induló vonatok indulási ideje 13.17, illetve 19.30. Kaposvárra érkezése pedig 16.11, illetve 22.09 óra. A beállított új vonat melynek kiinduló állomása Pécs Szigetvárról 7.02 indul, Kaposvárra érkezik 8.27-kor. *Kaposvár—barcsi vonal*: A Kaposvárról 4.21 és 14.04-kor induló vonatok indulási ideje 5.06, illetve 14.03. Barcsra érkezése pedig 7.14, illetve 16.23. Egyébb lényeges változások nem történtek.

Roth Alfréd „Im Sprechzimmer des Grossen Arztes“ című nagyon kiváló munkáját Szerb Anna tanítónő „A Nagy Orvos Rendelőjében“ címen magyarra átdolgozta. A könyv 32-edrét alakban, kb. 7 iv terjedelemben május 31-én fog megjelenni. A szenvedés s főleg a betegségből eredő szenvedés nagy kérdésével foglalkozik s részben a Biblia vonatkozó helyei, részben nagy keresztyének élettapasztalata, bizonyágtétele alapján csodálatosan tiszta fényt vetít azokra a sokszor homályos és gyötrő kérdésekre, melyek a szenvedőket, főképen pedig a szenvedő igazakat és kegyeseket nyugtalanítják és sokszor hitükben is megingatják. A páratlanul értékes könyvet melegen ajánljuk lélegzőgondozással foglalkozóknak és minden szenvedő embernek. *Előfizetési ára június 3-áig való beküldés mellett* füzve 90 fillér, kötve 1.60 P. (portó 12 fill., illetve 20 fill.) Az összegek Szerb Anna urhölgy címére (Budapest, VIII. Gyulai Pál-u. 9.) küldendők.

Schmidt János dombovári predikátor testvérünk a sátormissióban való szolgálatra néhány hétre Németországba utazott az Ur áldása kíséretében.

Harmann József Bulgáriában működő predikátor testvérünk, aki magyar állampolgár eddigi állomáshelyéről át lett helyezve új címe: *Mrtvica Plevenszko Bulgária*. Mi az Ur áldását kívánjuk új munkahelyén.

A **Virágszövetség**, mely temetési és egyéb virágajándékok megváltásából létesült, Isten iránti hálával eltelve s az Ő megsegítő kegyelmében bízva megkezdi öreg

embertársainkat gondozó munkáját. Amint kellő számu jelentkezés történik, megnyitja a ceglédi Kámán nevű szőlőben az Idős Nők Otthonát. Akik csendes elvonultságban, evangéliumi szellemű családias közösségben óhajtják öreg napjaikat élni, itt elérhetik azt. Havi ellátási díj különleges ápolás, vagy diéta nélkül 50 pengő. Ebben lakás, élelmezés, világítás és mosás értendő. Válaszbélyeggel ellátott kérdezősködésre Morky Eszter ad felvilágosítást, Budapest I., Társ-utca 6.

Szerkesztői üzenet.

Felkérem mindazokat akiknek előfizetésük lejárt és akiknek utalványlapot küldöttem, hogy az előfizetés megújítása iránt intézkedni sziveskedjenek, nehogy a lap küldése fennakadást szenvedjen.

Mozi és színház látogatók figyelmébe!
A bünt, mely egy órán át hatol szemedet át szivedbe s romboló munkáját végzi, gyakran egy napig tartó imádkozás sem tudja eltávolítani és a kárt rendbe hozni. Boldogok akinek a szívéük tiszta, mert ők az Istent meglátják!

Jézus a bűnösök barátja, de a bűnök ellensége. Jézusban, ha bűnös vagy is, jó baráttra leszel, ha a bűnök halálos ellenségévé leszel. Térj meg, ha pedig nem elled meggyek hamar!

Légy olyan mint a Nap. Ha el is megy mellette egy kéményseprő, nem lesz azért fekete.

Ha a földre lapulunk a lövések fejünk fölött süvitenek el, mert az alázatossággal az ördög és a bűn mit sem tud elkezdni, de ha lábujjhegyre állsz eltalál a lövés.

Nyomatványokat, folyóiratokat
legolcsóbb áron készít

Kultura-nyomda, Kaposvár Fő-u. 26

≡ Árajánlattal készséggel szolgál. ≡

**Hány új barátot szereztél már
a Békeharang számára?**

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.
A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.